לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

מולד חודש טבוו: דינסטאג 4:51 AM ('なむげ) פיט 2 חלקים

שבת חנוכה – פרשת וישב – כ"ו כסלו תשפ"א Shabbos Parshas Vayeshev - December 12, 2020

הדלקת נרות שבת - 4:10 | זמן קריאת שמע / מ״א - 8:55 | זמן קריאת שמע / הגר״א - 9:31 | סוף זמן תפילה/הגר״א - 10:18 זמו לתפילת מנחה גדולה-12:20 | שקיעת החמה שבת קודש-4:28 | מוצש״ק צאת הכוכבים-5:18 | צאה״כ / לרבינו תם - 5:40

חלומו ואת חלום שר האופים כז היה ואז היה עליו להפטיר את דבריו במליצה לחלצו מז הבור ולהביאו בבית המלכות. גם מבלי שיבקשו יוסף על כר. כיוו שבסופו של דבר מחונן הוא בחכמה נפלאה. וללא ספק תבוא ע"י תועלת מרובה למלכות מצרים.

אולם למעשה רואים שגם אחר שביקשו יוסף על כך לא זכר שר המשקים' מאומה מכל זאת. כי אם אחרי שנתיים ימים' כשהוכרחו ל'פותר חלומות'. ודבר זה מעורר השתאות האיר יפיג הדבר מזכרונו של שר המשקין ולא יפעל דבר למענו של יוסף. אם לא שנאמר שכדברי הרה"ק כן הוא, שיוסף הצדיק התחרט על מעשהו והתפלל לפני הקב"ה שהדברים לא יעוררו את רגשותיו של שר המשקיז ולא יתעורר להשתדל בעבורו. ועל אף שיתכז שגם לולא בקשתו של יוסף היה שר המשקין משתדל לשחררו ונמצא שלא פעל יוסף בהשתדלותו כלום. מיאן יוסף שבפועל ישתדל עבורו, שמא יתלו אחרים את שחרורו בדבר השתדלותו של יוסף. ולא רצה כי אם בישועה הניכרת שכולה מז השמים.

דבריו הקדושים שופכים גם אור על דברי רש"י המוקשים. כי על פיהם יכולים לומר שלא התכוון רש"י לומר שהוזקק יוסף להיות אסור עוד ב' שנים ׳כעונש׳ על שתלה בטחונו בשר המשקין, אלא כך הם כוונת דבריו: מפני שתלה בו בשר המשקיז יוסף בטחונו לזוכרו גרמו לו לבסוף הדברים להמלד שלא טוב עשה והתפלל להקב"ה שישכיח את הדברים מלבו. ואכז תפילתו עשתה רושם וגרם לשכחתו של שר המשקין, ועל כן הוזקק להיות אסור עוד ב' שנים, ואז נתעורר שר המשקיז מעצמו להמליץ על יוסף. מבלי שום השתדלות מצד יוסף. ומובן שפיר מה שהמשיך רש"י בדבריו שנאמר אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחט ולא פנה אל רהבים כי הדברים אכז מכוונים על יוסף שביקש להיוושע רק מתור בטחוז גמור בהקב"ה ולא בטח על מצרים הקרוים רהב'.

ליוסף יתר על אחיו גרמה הגלות לאבותינו. כי היה גזירה קדומה לזה בברית ביו הבתרים. רק גזירת הגלות סיבבה שהיה הסיבה הלזו של הכתונת שעל ידה נתגלגל הגלות. ואם לא היה עושה לו הכתונת פסים היה נתקיים הגזירה ע"י סיבה אחרת. וכן בכל דבר המסובב. הנרצה לו יתברך גורם שיזרמו להאדם הסיבה". עכ"ל. [וע"ע הרמב"ן (לז, טו) "ולהודיענו עוד כי הגזרה אמת והחריצות שקר".]

ולפ"ז י"ל דזהו הטעם שבליל פסח מתחילם הסדר ב"כרפס" שהאריר רז"ל שכרפס הוא מלשוז פסים. וכרפס הוא זכר לכתונת פסים שעשה יעקב אבינו ליוסף שע"י נתגלגל כל השתדלות הדברים עד שירדו אבותינו למצרים, והכוונה הוא בנ"ל. שכל השתלשלות של הדברים שגרם שירד כלל ישראל למצרים הוא כל כולו בהשגחת הקב"ה. והיינו שבגד זה אינו הסיבה. אלא הגזירה כבר נגזר. ורק ע"י הבגד היה ההשתדלות הדברים. ומ"מ כולו הוא בהשגחת השי"ת. וע"כ בליל פסח. דאיכא חובת סיפר יצי"מ, קודם שאנו מדברים על היציאת מארץ מצרים, אנו אומרים, שעיקר התחלת השיעבוד, היתה ע"י גזירת השי"ת, וכל שלשלת הדברים הקב"ה סיבב ע"י הכתונת פסים. כדלעיל, וזהו עניז שטיבול ירק במי מלח סימו שטבלו הכתונת פסים בדם. וזהו לימוד לנו שכל דבר רעה שכל אחד ואחד עושה לחבירו. אינו משום שיש לאותו איש יכולת לעשותו. והוא אינו סיבת הרעה. רק הכל נגזר בגזירת השי״ת. רק האופז שהשי״ת סיבב הסיבות היתה ע״י אותו איש.

ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו וגו' (מ-כג) - פרק במשנת הבמחון של הצדיק

לרש״י: וישכחהו. מפני שתלה בו יוסף בטחונו לזכרו. הוזקק להיות אסור עוד שתי שנים. שנאמר (תהלים מ. ה) אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים. ולא בטח על מצרים הקרוים (ישעיה ל. ז) רהב. בראיה שטחית א״א להביז את תוכז דבריו של רש"י שתחילתו וסופו סותרים זה את זה. שהרי בתחילה הביא שנענש יוסף והוזקק היות אסור בבית האסורים עוד ב' שנים מפני ששם בטחונו בשר המשקים. ואח"כ מביא וכחה לדבריו ממאה"כ 'אשרי הגבר אשר שם ה' מכטחו ולא פנה אל רהבים' ומייחסו ול יוסף. שלא בטח במצרים הקרוים רהב. הרי לנו מכאן סתירה במקום הוכחה.

אפשר ליישב את הדברים על פי פירושו של הרה"ק רבי משה דוד מטשורטקוב "ע, שהקשה על המקרא שלפנינו, כי מאחר שהכתוב סיפר שלא זכר' שר המשקיז את יוסף ממילא ידעיניו ש'וישכחהו' ומה תלמוד לומר שוב 'וישכחהו'? ותירא שתיבת ישכחהו קאי על יוסף. שהוא השכיח את הדברים מלבו של שר המשקיז. כיוז שנמלר וסף שלא טוב עשה בכך שביקש את טובתו של בשר ודם. כי לבעל מדרגה כיוסף הצדיה נחשב הדבר פגם בביטחוז. על כז התפלל להקב״ה שהדבר ישתכח מלבו של שר המשקים. ולא תבוא ישועתו מכח מידת ההשתדלות. כי אם ע"י הקב"ה בעצמו.

דברי הרה"ק מטשורטקוב מיישבים את משמעות הכתוב, והם גם ניכרים מתוך זשתלשלות הדברים. דהנה אחר שהכיר שר המשקיז' בגודל חכמתו של יוסף מן הראוי זיה שתיכף לשחרורו יפנה מעצמו אל פרעה להודיעו מתור התפעלות אודות 'איש הפלא' שאותו פגש בבית הסוחר. ויספר לפניו איד לא נפל מדבריו דבר. וכפי שפתר

ליסודים סאת חרב אברחם דניאל ליסודים מאת חרב אברחם דניאל אבשטיין שליטיא, בעמיס שוח אברחם

וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בז וקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים (לו-ג) - בענין השנחת השי"ת בהתחלת גלות מצרים

לרש"י ז"ל: "פסים - לשוו כלי מלת. כמו כרפס ותכלת. וכמו כתונת הפסים. תמר ואמנון. ומדרש אגדה על שם צרותיו שנמכר לפוטיפר ולסוחרים לישמעאלים ולמדינים". עכ"ל. ודברי המדרש צ"ב. דמהו הקשר שם של הבגד 'פסים' בזה שמרומז על הני צרות פוטיפר סוחרים ישמאלים מדינים?

והפשוט בזה. דהנה איתא בשבת (י. ב): "ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר וריא אמר רב: לעולם אל ישנה אדם בנו ביז הבנים. שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתז יעקב ליוסף יותר משאר בניו - נתקנאו בו אחיו. ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו מצרים". ע"כ. ומבואר בדברי הגמ'. שכל גלגל הדברים. שירדו אבותינו למצרים. היתה הכתונת פסים, נתקנו בו אחי יוסף, וע"י זה גרם כל השתלשלות הדברים עד שגלגל הדבר שירדו כולם למצרים. וא"כ הענין מובן הייטב, דזה שהכתונת פסים קרא על שם צרותיו של יוסף הוא להורות, דאינו שום מקרה כלל וכלל, והכל הוא נגזרת השי"ת. ורק דאופן שכל הסיבות שנגלגל הקב"ה, היה ע"י הכתונת פסים. וכ"כ הבית הלוי (קו' הבטחון) וז"ל, "וכן לא נאמר כי הכתונות פסים שעשה יעקב אבינו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Important Upcoming & Relevant Chanukah Halachos Unique Application of an Old Halacha. This Motzei Shabbos Chanukah, when the men come home from shul, there are two customs pertaining to the order of events. One custom is to follow the **Shulchan Aruch** (1) and light the *Chanukah* candles. before fulfilling the *mitzvah* of *Havdala*. The reason is in order to delay the departure and final good-bye of *Shabbos* as long as possible. Of course, one must say "אתה חונעתנו" in Maariv or ברוך" in order to be able to light the Menorah, or to do any work. The second custom is to follow the opinion of the Taz (2), who puts forth the Talmudic logic of 'תדיר ושאינו תדיר תדיר" "סְתְּדְם. In other words, one should first perform the more common mitzvah (תדיר) of Havdala (which he does every week on *Motzei Shabbos*) and then light the less common *mitzvah* of Chanukah (שאיט תדיר). The **Mishna Berura** rules (3) that whichever opinion one follows is correct, and one should attempt to do like his family *minhag* if there is one.

אין מעבירין על המצות: Not Passing Over a Mitzvah. Another well-known rule is "אין מעבירין על המצוות" which means a person should position himself, or a *mitzvah* item, in a way that he does not bypass a different *mitzvah* while fulfilling the first *mitzvah*. For this reason, we purposely position our *Talis* (in the *Talis zekel*) further out than the *Tefillin* so that when we put them on in the keep out of the question by setting them up as mentioned (5).

morning in the correct order as mentioned in Shulchan Aruch (4). we do not have to bypass the *Tefillin* in order to get to the *Talis*. Similarly, when lighting the *Menorah*, we stand to the left of the

lights so that the first one we light is the first one in our reach, and from there we continue lighting - from left to right.

New Application. Based on the order one does (the *Mechaber* or the Taz), a person should try to position the relevant mitzvah items, or enter his house (or room) in such a way that he first comes upon the item that he plans to do first. For example, if one lights *Menorah* before *Havdala*, he should enter his home from a door that is near the *Menorah*, so that the first *mitzvah* he approaches is the Chanukah lights. If that is not possible, he should not set up the Havdala items until he has finished his mitzvah with the Menorah. If one makes Havdala first, he should arrange the necessary items in a way that he first reaches those items rather than passing by the *Menorah*.

Another Application. The Shabbos table should be set up so that the one who says *Kiddush* has the wine and cup in front of **him** and the *challos* further away. Otherwise, he is passing over the *challos* (which are fit for making *Kiddush*) while getting to the wine. Even though the *challos* are covered, which might justify bypassing them, it is not clear if this helps and one should

בין הריחים – תבלין מדף היומי – פסחים דף יד:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

will itself become a משקה that touches a רבנן The יבל הפוכל את התרומה מטמא משקו להיות תחילה" that āny שני or̄ a אני ראשון. **Tosfos** says from here & other places, we see that ששה is classified as a בשקה. However, שמן קרוש (congealed) is not considered a a שיקה. Even though later on we see that there is a שמר זו מרלוקות is considered a משקה. that is only in a case where the oil was א הרוש (נימית). The it was liquefied (נימית). The שם **מגו אברהם** who paskens. פון א then it was liquefied (נימית) אווי אברהם שום אוויי הנ"ח יד"ן **משנ"ב** or any liquid (besides wine) that became congealed, even if it has now returned back to a liquid state, remains classified as an אוכל.

The שבט הלק ט',ס' קמג] was asked if one may use the pre-packaged נר חנוכה cups that are filled with congealed oil (שמר קרוש) for the menorah? He replied that although פסול si שכו קרוש) for the menorah in the בית המקדש (see **Rambam** איני המקדש) בית המקדש that it's not considered a מותר לכתחילה still it's not us to use. Because ultimately the lit flame melts a bit of the oil at a time & that's what's burning, true this is not the exact way it burned in the Bais Hamikdash, but this is not a יחסרת.

R' Shmuel Kamenetzky shlita (קובץ הלכות על חנוכה) paskens the same way & savs it is מותר לכתחילה. Still a הידור. The author explains in the name of the Rosh Yeshiyah that the point of our Hadlakah is to have the same semblance (ממהי) as in the Bais Hamikdash. This means, to use oil, in a cup, with wicks, etc. Of course, just like our oil isn't exactly like the oil in the Bais Hamikdash { שמו כתית למאור} but since replicating the entire procedure is the important thing, it's acceptable. So too in our shaila, the congealed oil doesn't pose an issue. הוא היה אומר

. (1) שלחן ערוך או"ח תרפא:ב (2) טורי זהב שם:א (3) משנה

R' Yisroel Friedman of Tchortkov zt"l would say:

יאין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד''' - The nature of light is to illuminate a person's spirit and bring him joy and gladness. It follows, then, that the spiritual light of the *Chanukah menorah* has the power to illuminate a Jew's heart and bring a special type of *simcha* to his soul. Therefore, one who suffers from depression should be vigilant in staring at the *Chanukah* candles, because they will bring *simcha* to his downtrodden spirit."

R' Yosef Avraham Wolf zt"l (Toras Hanefesh) would say:

"Yosef was sold as a slave, but his humiliation led him to become a great ruler. Tamar was rejected, but her rejection led her to become the mother of the dynasty of *Dovid Hamelech*. Sometimes, our lowest moments can lead to our greatest fortune."

A Wise Man would say: "Time has more value than money, You can get more money, but you cannot get more time."

Printed By: Mailway Services, Our ONLY purpose is Serving Mosdos and Businesses WorldwideSince1980 (1-888-Mailway)

103.645+

Experience Chanukah with Rav Mordechai Gifter, zt''l www.kollelateresmordechai.org

connecting with Hashem -CORRECTLY! (even תורה is to HELP with that -ח"ם ח

מעשה אבות סימו

וכל מצות שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם (תפילה בעת הדלקת נרות חנוכה)

Life under Communist rule was a nightmare. Stalin, tyrant of communist Russia, who murdered almost 20,000,000 of his own people, was particularly hateful toward the Jews. After World War II, his anti-Semitic campaign took a more aggressive, public stance. In 1947, he targeted thousands of Jewish scientists, politicians, and intellectuals who were dismissed from their positions, humiliated, arrested, and tortured. In the 1950s, a search through the home of **R' Yitzchok** Zilber zt" revealed some illegal papers left by another Jew. R' Yitzchok would not denounce a fellow Jew so he was arrested and imprisoned. The owner of the papers, shocked that the rabbi was imprisoned on his account, went to the police to admit his responsibility and the KGB imprisoned them both, calling it a conspiracy with a much harsher sentence for each one.

Even in Stalin's gulag the heavy menial labor and cruel conditions of the prison camps would not deter R' Yitzchok from keeping Shabbos, the mitzvos of Pesach, Chanukah, Yom Kippur and other sacred days, or from teaching Torah to other prisoners. One year, a few days before Chanukah, R' Yitzchok found himself in a quandary. Not only did he not have the material to create a *menorah* to light, he also had no place to light even if he had a *menorah*. Lighting candles in the labor camp was strictly forbidden for a number of Russian bizarre and paranoid reasons. Guards would continuously roam the grounds of the gulag and almost no room in the complex was not checked at least four times an hour.

R' Yitzchok knew of one man, a Jew who was not to be trifled with, by the name of Dubrovitzky. This man was an artist who worked in the Soviet Culture & Education Dept, and had access to many things. He was also quite connected and many of the KGB officers used his services. He was known to be a "malshin" - an informant who relished the idea of divulging prisoners' secrets to the guards, for a few extra privileges. R' Yitzchok befriended the man and created a decent relationship with him, to the point where he decided to trust him. In passing, he mentioned to Dubrovitzky that the Jewish holiday of *Chanukah* was coming up and although the man had never heard of it before, he was intrigued by the story behind it. When R' Yitzchok told him about the *menorah* and lighting candles for eight days, Dubrovitzky winked at him conspiratorially and told him he had an idea.

The next day, hidden inside a box, Dubrovitzky handed R' Yitzchok a candle. It was large enough to divide into 8 individual pieces - R' Yitzchok estimated that each one could remain lit for at least a half hour, the minimum amount of time needed to fulfill the mitzvah. As for where to light, R' Yitzchok had an idea for that as well. There were two washrooms on the grounds and inmates frequently made use of the facilities. It would not be suspicious to go there, or even remain there for an extended period of time, but the guards coming and going was still a hurdle he needed to overcome.

R' Yitzchok knew of fifteen Jewish prisoners and he told each one in private that the next night was *Chanukah* and he would be lighting a makeshift *menorah* in the bath house. The men were excited and all arrived at the appointed time. When they were all there, R' Yitzchok locked the door. He had brought with him two full buckets of water. The first thing he did, was remove the old buckets of waste and dirty water that were there and then he poured the clean water from the new buckets onto the floor. He asked each of the men to clean and wash an area of the bath house, as it was generally a contaminated area, certainly not a place worthy of making a *beracha* and performing a *mitzyah*. The men did as they were told.

When the room was clean enough, R' Yitzchok pulled out the candles and set them down on a hard surface. He lit the first one and made the special beracha, "Lehadlik ner shel Chanukah." The men crowded around him and many had tears in their eyes, as R' Yitzchok told them the story of the *Maccabim* and the heroic *mesiras nefesh* they had so many years ago.

Suddenly, there was a heavy pounding on the door. "Hey, open up! We need to inspect the room," came the voice of the guard. R' Yitzchok grabbed the mop and pushed some of the dirty water under the heavy door. "We are mopping now and no one can come in," he said. The guards nodded, this wasn't uncommon, and moved on. By the time they came by fifteen minutes later for their next inspection, a full half hour had passed, the *mitzvah* was accomplished, and the men had all left.

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY השר על ראשה (זכריה ד-ב) או בעה מוצקות לנרות אשר על ראשה (זכריה ד-ב)

accord through seven pipes into each of the seven branches. The Navi uses the word, "מוצקות" – a derivative of the word "מציק" which means to oppress. Why did Zechariah choose to specifically use this word with its interesting meaning?

R' Bentzion Yadler zt"l (Tiferes Tzion) expounds on this concept and gives a beautiful explanation. Chazal (Sukkah 52b) say that the seven lamps/branches of the Temple-era menorah, represented the seven (not including Moshiach himself) princes of Klal Yisroel (Yishai, Shmuel, Shaul, Eliyahu, Amos, Tzefaniya, and Tzidkiyahu), and the seven pipes for each lamp hint at the seven "shepherds" who will

Zechariah HaNavi envisions the golden menorah of the accompany Moshiach in the future (Adam, Shes, Mesushelach, Bais Hamikdash with oil miraculously flowing of its own Avraham, Yaakov, Moshe, and Dovid). These groups are called "מוצקות" because in the times of *Moshiach*, the soul of the Jewish nation will be purified through these *tzaddikim* who will "oppress" their enemies giving the nation the opportunity to heal themselves spiritually. This further coincides with the symbolic connection between Klal Yisroel and the menorah which was fashioned only from the purest of gold.

> Therefore, the *menorah* in Zechariah's vision – which was the very same *menorah* that was used during the miracle of *Chanukah* – signifies that success comes to the Jewish people not by their own strength or might, but only from Hashem who is sometimes aided by His special groups of "מוצקות".

וישב יעקב בארץ מנורי אביו בארץ כנען ... (ה-א)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Rashi quotes *Chazal*, saying that *Yaakov Avinu* was taken to task for the desire to bask in peace and tranquility. Obviously, on Yaakov's *madreiga* there was an issue with this. Asks the **Ben Yehoyada** in *Shabbos*, what can we, on our level, learn from this. Is it wrong to wish for serenity and not to be bombarded with constant trials and tribulations? Perhaps we can say, in connection to Chanukah, that the word "Chanukah" is comprised of two words - מע כה - they rested on the 25th day Shouldn't it have said, כה - that they rested on כה? As it says in Megillas Esther, כימים אשרעזע בהם היהודים, My machshava here is as follows. There is an intrinsic difference between עמן .חנו connotes complete and total rest - done. As it says, "וינח ביום השביעי" on the other hand, can mean stopped to rest mid-journey. A tachana is a bus stop along the bus route. Purim was a physical war. When the Yidden conquered the enemy, victory followed. A complete end. Chanukah, however, was a spiritual war, thus, even if the battle was won, the war goes on forever. Hence, the Yom Tov is called Chanu-ka, not Nachu-ka!

"כי שרית עם אלקים ... ותוכל" - This sentiment echoes what I once heard from Zaida. Yaakov's name was changed to Yisrael You fought and you won. But why is he called "Yisroel" - he should be called "Vatuchal"? Because when fighting for viddishkeit, it's the fight for right that counts, not the end result. A person has to always fight against the yetzer hara, and not succumb to him. We must stand up to the forces of evil, the spiritual nay-sayers that stand in our path of avodas hayahadus even if we may not persevere. But speak up we must! Yaakov Avinu, to a certain degree, wished to rest a complete rest, not a temporary one. That was the problem. Let us learn from *Chanukah* that the spiritual war goes on and with a dose of mesiras nefesh and much siyata dishmaya we will persevere and bring the eternal lights of Moshiach bimheira biyameinu.

משל למה הדבר דומה

ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעוב בגדו בידה וינם ... (למ-יב) משל: Many years ago in Europe, two yeshiva bochurim were walking along the banks of a swift and dangerous river engrossed in a deep *Torah* discussion. Suddenly, they heard a noise and saw a teenage girl stuck and unable to cross the river alone. She was afraid of the raging water and had tears in her eyes. The bochurim looked at each other and they knew what they had to do. One bochur formed a bridge with tree branches and laid them down from one bank to the other, while the other held the girl's hand and helped her walk across the makeshift bridge to the other side. The girl bashfully thanked them and ran home.

you were not allowed al pi halacha, to hold her hand as you walked across the bridge?"

The other bochur looked a bit annoyed and answered with complete serenity, "I don't know about you but I left the girl on the other side of the river once we crossed. Why are you still carrying her around in your mind?"

נמשל: The story of how Yosef escaped the clutches of desire that the wife of Potiphar placed before him, is the reason why he is called for all eternity, "Yosef HaTzaddik." His true righteousness is clear in that although he was a young boy lost in a hedonistic world, and temptation abounded for him all over, he managed to rise above the fray. His master's wife meant nothing to him and he would not allow her to seep into Sometime later, the first bochur said to his companion, his consciousness and deprive him of his ability to maintain "Did you forget that it is against *halacha* to touch a girl? I the ways of his father, Yaakov. Yosef is a lesson to all of us can't stop thinking that perhaps there was another way and to acquire true righteousness and not fall into temptation.

מאי חנוכה? דתנו רבנו (שבת כא:)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Did you ever wonder why we say "A freilichin Chanukah"? We don't say "A freilichen Pesach" or "A Freilichen Shavuos" so why do we say it by Chanukah? The Nesivos Shalom, R' Sholom Noach Berezovsky zt" tells us that the essence of Chanukah is simcha! In fact, this was exactly what the Greeks were trying to rob us of! They forbade us to celebrate Shabbos, Mila and (Rosh) Chodesh. The first letters of these words spell out "שמח" - they were forbidding us to have SIMCHA!

The foundation of all spiritual success is *simcha*. It is truly the way that a Jew connects with *Hashem* and serves Him properly! Dovid HaMelech tells us in Tehillim (100): "עבדו את ה' בשמחה" - "Serve Hashem with happiness." **R' Ezriel Tauber** zt" says that this is not just a command - it is an explanation of HOW to carry out the command! True avodas Hashem brings a person to joy! The famous Gemara in Shabbos asks: "מאי חנוכה" - What is the essence of Chanukah? The Gemara goes on to describe the miracle of the oil and how they found a single sealed jug. It doesn't mention the military victory at all, even though we know that this was a huge part of the miracle! Why? Because Chazal are not asking, "Why do we celebrate Chanukah?" The Sages are asking: "מאי חעוכה" - "What is the essence of *Chanukah*? What is it all about? What does it stand for, represent? And so the Gemara discusses the oil, because the essence of the Chanukah miracle was the LIGHT, and light is an expression of joy. Light is represented through Simcha, as we say, "ליהודים היתה אורה ושמחה" - The Jewish people had LIGHT and JOY!

The word CHANUKAH can be divided into two words: "Chinuch Hashem" - an education of G-dliness! What is the education of G-dliness? It is about living a life filled with light, with joy, with clarity, with the peace of mind and knowledge that I have a relationship with *Hashem*. My life is not about my body, my materialistic success, or my level of intelligence. That is what the Yevanim wanted us to think! They tried to make us act this way - but they were unsuccessful in the end! On Chanukah we celebrate the victory of Yid over Greek! Of spirituality over physicality! May the lights of Chanukah continue to light up our lives!